

La verdadera imatge d'Olot

Els olotins i les olotines passem per un moment delicat, inexplicable, ple de patiments. Evidentment les famílies de l'Anna, l'Àngel, en Joan o en Rafel són qui més han patit i per això mereixen tot el nostre suport i solidaritat. Ara bé, volia referir-me a un altre tipus de patiment. Per mi la ciutat també se n'ha ressentit i des d'aquest punt de vista hem de saber interpretar tot el que ha succeït en els darrers mesos a Olot com una tempesta d'estiu: fosc, pluja intensa, llamps i trons per, després, tornar a veure sortir el sol.

Olot és una ciutat que, al llarg del temps, ha sabut enfrontar-se a situacions adverses i sortir-ne reforçada. Només cal recordar l'aïllament a què hem estat sotmesos anys i panys per culpa d'unes comunicacions insuficients, la caiguda de la indústria del sants o del tèxtil, per posar només alguns exemples. I sempre ens n'hem sortit, gràcies a alguns valors que són signes distintius de la nostra comunitat: la capacitat de treball, la voluntat d'emprendre amb èxit, la fortalesa del teixit associatiu i de la societat civil, la profunda estimació que sentim per la nostra terra i l'orgull de pertànyer a aquesta comunitat.

Ara, davant d'una situació que ens ha deixat a tots anorreats, ens hem de saber recuperar de nou. Amb més capacitat de treball si cap, amb voluntat d'innovar en tots aquells aspectes que ens fan forts com a ciutat i que ens identifiquen positivament al món, hem de fer més evident que mai tot allò que ens defineix en positiu: des del paisatge, la natura o els volcans a unes multicampiones del món de patinatge artístic, passant per la gastronomia amb estrelles Michelin o les empreses punteres que exporten a tot el planeta. Des dels nostres artistes valorats arreu fins a les nostres manifestacions més tradicionals o lúdiques que són l'enveja de moltes altres ciutats.

Com a metge que sóc, estic acostumat a veure el patiment humà, la desesperació i la impotència davant d'allò que és inevitable, la misèria humana. Però malgrat això, encara continuo emocionant-me quan una nova vida comença, em contagia l'emoció dels pares pel naixement del seu fill o filla, em commou l'alegria davant el guariment de l'ésser estimat, admiro la solidaritat amb qui pateix i la voluntat d'ajudar aquells qui més ho necessiten. Tot això ho hem d'aplicar a la nostra ciutat.

Olot ha de ser capaç de treballar conjuntament per fer costat als qui pateixen. Ho ha fet sempre. Però, hem de ser conscients que actualment qui també pateix és la ciutat, entesa com un col·lectiu de vida organitzada. Per tant, és el moment que Olot ha de saber demostrar al món que som una comunitat que té en la convivència pacífica un signe d'identitat, en la qualitat de vida una característica transversal, en la capacitat de treball i de sacrifici un valor molt present i en l'estimació i l'orgull de formar-ne part una constant que es fa evident tant en els nascuts aquí com en aquells que han decidit viure entre nosaltres. Jo estic convençut que així ho farem!

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 28-12-2010 Pàgina 22

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/349711-la-verdadera-imatge-dolot.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss